

роду, а лише тим, у яких вона має формально-граматичне вираження. Входячи до української терміносистеми агроекономіки, запозичені терміни-іменники здебільшого автоматично набувають родової належності. Категорія роду терміна-запозичення в мові-реципієнті та в мові-джерелі, якщо вона наявна, може як збігатися, так і відрізнятися, оскільки не існує міжмовної ідентичності у вираженні категорії роду. У латинській, німецькій та українській мовах співвідношення та розподіл за родами зовсім відмінний.

Отже, запозичені агроекономічні терміни цілком підпорядковані граматичній системі сучасної української літературної мови та набули властивих їй граматичних форм.

Література:

1. Вихованець І.Р., Городенська К.Г. Теоретична морфологія української мови. – К.: Унів. вид-во “Пульсари”, 2004. – 400 с.
2. Фурса В.М. Семантико-граматичне та словотвірне освоєння невідмінюваних імен: Автореф. дис. ... канд. філол. наук: 10.02.01 / Ін-т укр. мови НАН України. – К., 2004. – 20 с.

Abstract. The morphological adaptation of economic terms-borrowings in the Ukrainian language is investigated.

Key words: morphological adaptation, recipient language, donor language, term, borrowing.

ГЛОБАЛІЗАЦІЯ – ОСНОВНІ ЗАГРОЗИ У ЕКОЛОГІЧНІЙ СФЕРІ

А.Г.КУЛЬПАНОВА,
здобувач вищої освіти освітньо-професійної програми
«Облік і оподаткування», заочна форма навчання,
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна

Анотація. Досліджено актуальність питання стосовно глобалізації і її змін, що має тісний зв'язок із глобальною безпекою світу, поширенням масштабів екологічних ризиків, спонукає до посилення контролю за виконанням існуючих міжнародних угод у напрямку збереження довкілля.

Ключові слова: глобалізація, загрози, екологічна сфера.

Розвиток світової економіки під впливом глобалізаційних процесів загострив питання захисту, охорони й відновлення природного навколишнього середовища. Актуальність питання має тісний зв'язок із глобальною безпекою

світу, поширенням масштабів екологічних ризиків, спонукає до посилення контролю за виконанням існуючих міжнародних угод у напрямку збереження довкілля — основи існування людства. Поширення екологічних загроз спонукало більшість держав світу розпочати активне впровадження внутрішньодержавних програм із захисту природного навколишнього середовища. Але не усі локальні екологічні проблеми існує можливість вирішити у межах однієї території, окремої держави світу. Саме тому у 2015 році було ініційовано підписання Паризької угоди у рамках Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату. Підписання Паризької угоди є слідством зростаючої необхідності у регулювання заходів зі зменшення викидів окису вуглецю. Було передбачено, що Паризька угода буде заміною Кіотського протоколу, основні завдання якого не було реалізовано у повному обсязі й не призвело до покращення кліматичної ситуації, не зупинило негативних тенденцій зі зміни клімату на планеті. Основну мету реалізації Паризької угоди було визначено у декількох напрямках, а саме: утримання зростання середньої світової температури на рівні нижче ніж $+2^{\circ}\text{C}$, спрямування зусиль на обмеження зростання температури з метою зниження ризиків зміни клімату; збільшення здатності адаптуватися до негативного впливу зміни клімату, підтримка протидії зміни клімату, зниження рівня викидів парникових газів; гармонізація фінансових потоків з метою реалізації заходів з протидії зміни клімату на планеті. З урахуванням високого рівня актуальності питання для глобальної безпеки світу визначено, що усі держави, незалежно від ступеня їхнього економічного розвитку, повинні виконувати зобов'язання зі скорочення шкідливих викидів в атмосферу [1,2,3].

Глобалізація – процес діалектичної взаємодії національних і глобальних суспільних процесів, при якому відбувається поступове обмеження національних особливостей суспільних відносин й їхнє поступове підпорядкування системі глобальних відносин, а також запасів і закономірностей такої взаємодії, цілісність якої забезпечується наднаціональними структурами сумісно з державами інших країн [4].

Глобалізація – процес, завдяки якому досягнення, рішення і діяльність людей в одній частині земної кулі справляють значний вплив на окремих людей і їхні спільноти в усіх частинах світу [5].

Основними факторами глобалізації є: формування однополярності у світовій економіці, перехід до ринкових відносин більшості країн, створення умов для їх зближення і взаємодії; інтернаціоналізація господарського життя; лібералізація зовнішньоекономічної діяльності; розвиток міжнародних економічних організацій; регіоналізація й інтеграція країн; розвиток світових валютних, кредитних, фінансових ринків; розвиток інформаційних технологій, систем комунікацій. Основною рисою процесу глобалізації є формування глобально функціонуючого виробничого процесу, серцевиною якого є сформовані інтернаціоналізовані відтворювальні цикли – ядра, які виступають своєрідним локомотивом світового господарства. В межах цих циклів формується світовий дохід, перерозподіл якого є головним стратегічним орієнтиром і основою зовнішньої політики будь-якої держави [5].

У сучасному світі глобалізація справляє домінуючий вплив на розвиток будь-якої держави. З одного боку, через розповсюдження інновацій у сфері технологій і менеджменту, активний обмін товарами, послугами, інвестиціями вона сприяє підвищенню ефективності функціонування національних економік, а з іншого – посилює нерівномірність, асинхронність та диспропорційність розвитку. До нових глобальних суспільних загроз що набувають силу на початку XXI сторіччя можна віднести: поширення деструктивних форм і напрямів людського розвитку внаслідок управлінського впливу (шкідливі цінності та звички, руйнівні образи та стандарти поведінки, помилкові стратегічні орієнтири, штучно сформовані моделі поведінки, фанатизм, нераціональна структура розподілу часу життєдіяльності, помилкові управлінські механізми, неправдива інформація), які сприяють регресу суспільства; низькі темпи екоконструктивних зрушень у організації сучасного виробництва поглиблюють негативний вплив на природу, населення, тваринний та рослинний світ, водні, повітряні й земельні ресурси (так, забруднення Землі

відходами виробництва та їх самотрансформація призводять до глобального потепління, стихійних явищ (посухи, зливи, виверження, землетруси, зсуви, пожежі), погіршення стану навколишнього середовища, зміни клімату, отруень, збільшення смертності та зменшення народжуваності, зниження якості життя, виникнення нових вірусів та хвороб, поширення алергенних речовин і рослин, міграції живих істот, нестачі чистих і якісних ресурсів), що унеможлиблює проживання населення у певних регіонах, погіршує здоров'я і працездатність трудових ресурсів, зменшує можливість відтворення та розкриття генетичного і соціального потенціалу людства; невизначеність впливу нових технологій і виробів на людство у майбутньому (насамперед у сферах: метеорології, екології, проектування, програмування, нанотехнологій, добувної та космічної індустрії, генної інженерії, харчової промисловості, будівництва, медицини, фармакології, філософії, психології, соціології), що обумовлює формування нових глобальних загроз і проблем людства; поглиблення залежності людства від техніки (транспортні засоби, засоби комунікації, комп'ютери, Інтернет, роботи), що призводить до обмеження процесу розкриття потенційних можливостей і здібностей людей; збільшення негативних наслідків для природного середовища і суспільства від військових та соціально-економічних конфліктів (загострення локальних війн і сутичок, поширення тероризму та псевдотероризму), які формують диспропорції у міжнародному русі людських ресурсів, гальмують людський розвиток та погіршують якість ноосфери [5]

Пріоритетними напрямками запобігання глобальних загроз мають постати наступні заходи: проектування нової світогосподарської системи, реформування системи глобальної інституалізації, інтелектуалізація та інформатизація суспільного простору, оптимізація міграційного руху людських ресурсів, удосконалення систем наддержавного і державного управління, оптимізація механізму міжнародного менеджменту та маркетингу, трансформація форм і методів міжнародного торгівельно-економічного обміну та співпраці, поглиблення соціалізації економіки та гуманізації праці.

З метою забезпечення гармонічного економічного розвитку необхідно відслідковувати та враховувати наявні глобальні загрози. Це вимагає створення механізму моніторингу який би надавав змогу координації управлінських заходів наддержавного і державного прогнозування, планування, програмування та регулювання. Перспективним напрямом подальших досліджень є розробка прикладних аспектів застосування превентивних заходів запобігання та вирішення глобальних проблем і кризових явищ у національній економіці України. З огляду на безпеку світу саме глобальні екологічні пріоритети повинні виступати основою подальшого розвитку суспільства, що визначено міжнародними угодами. Активізація партнерства в екологічних питаннях під контролем ООН засвідчує глобальність питання. Затвердження глобальних цілей сталого розвитку визначає основний вектор розвитку світового суспільства до 2030 року. Глобальні цілі сталого розвитку визначають основні напрями екологічної політики держав світу.

Література:

1. Вишневська О.М. Фінансовий потенціал сільськогосподарських підприємств : теоретичні і практичні аспекти : [монографія] / О.М. Вишневська, А.Г. Костирко. — Миколаїв : ФОП Швець В.М., 2017. 268 с.
2. Вишневська О.М. Глобалізаційні можливості у розвитку держав світу / О.М. Вишневська, А.С. Вишневська // Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції "Економіко-управлінські аспекти трансформації та інноваційного розвитку галузевих і регіональних систем в сучасних умовах". Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу, 2019, С. 27-30.
3. Вишневська О.М. Фінансове забезпечення глобальної безпеки соціальних систем / О.М. Вишневська // Вісник аграрної науки Причорномор'я. Випуск 3, 2019. С. 12-17
4. Стратегії економічного розвитку в умовах глобалізації / За ред. Д. Г. Лук'яненка. - К.: КНЕУ, 2001. - 538 с.
5. Глобалізація сучасного світового господарства: сутність та основні ознаки процесу. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://ru.osvita.ua/vnz/reports/international-relations/19136>
6. Особливості сучасної глобалізації.[Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу : <https://studfile.net/preview/5064649/page:4>
7. Шевцов А. І. Майбутнє людства необхідно спланувати: глобальні загрози і довгострокова стратегія розвитку України. .[Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.db.niss.gov.ua>.